

ANGYALFÖLDI ÖRÖMHÍR

A Budapest-Angyalföldi
Evangelikus Egyházközség
adventi körlevele
2021. december

Ahogy én – ti is úgy!

**Jézus mondja: „Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást:
ahogy én szerettem titeket, ti is úgy szeressétek egymást!”
(Jn 13,34)**

Ha feltenném azt a kérdést, hogyan is szól JÉZUS új parancsolata? – akkor mit felelnék erre? Bizonyára elolvasnánk újra a fenti igeverset, és azt válaszolnánk: „szeressétek egymást” – így szól az új parancsolat. Majd rögtön összekapcsolnánk a közeledő ünneppel, hiszen ez egy adventi áhítat, amikor karácsonyra készülünk, ami a legáltalánosabb közfelfogás szerint a szeretet ünnepe, ráadásul a keresztyénség meg a szeretet vallása, tehát nincs más dolgunk, mint hallgassunk Jézusra, és szeressük egymást.

Persze egy kicsit megzavar minket a bevezetés: „A szeretet és a parancs számunkra nem összeegyeztethető.” hiszen nem egészen érthető, hogy ez mitől új? – hiszen már az Ószövetségben is megtalálható volt. Aztán érthetetlen az is, hogy az egymás iránti szeretetet hogyan lehet parancsolni? A szeretet és a parancs számunkra nem összeegyeztethető. Mindkettő erős motiváció, de éppen ellentétes irányú. A szeretet belülről fakad, a parancs meg kívülről érkezik.

De ezeken az apróságokon hamar túltesszük magunkat, nagyot sóhajtok: „hiszen a lényeg a szeretet.” Ezzel mindenki egyetért, végre valami, amit nem kell magyarázni. A szeretet az szeretet. És rögtön egy bármire ráhúzható általános elvként jelenik meg. A karácsonyunk elszakadt az eredeti evangéliumi eseménytől. Egykor, régen volt egy konkrét, valóságos és átélhető története, de önálló életre kelt, elveszítve ezáltal azt a keretet, amelyben értelmet nyerhet.

Amikor felteszem a kérdést, hogyan szól Jézus új parancsolata, akkor a történettől és Jézustól függetlenül vágjuk rá: „Szeressétek egymást” – és már be is indul egy asszociációs láncreakció, ami sokkal inkább szól mindenekelőtt rólunk, mint arról, amit jelent az a felfoghatatlan esemény, hogy Isten emberré lett.

Már rögtön az elején elszakadunk az eredeti helyzettől, és utána már csak magunkra figyelünk, a saját érzéseinkre, gondolatainkra, tapasztalatainkra. Ezt onnan tudom ilyen biztosan, mert velem is gyakran előfordul, így vettem észre, hogy ezzel nem vagyok egyedül.

Mindenekelőtt tehát, ha meg akarjuk érteni Jézus szavainak értelmét, és a nekünk szóló, aktuális karácsonyi mondanivalóját, akkor vissza kell helyeznünk az eredeti történeti keretbe. Mert az új parancsolat nem az, hogy „szeressétek egymást”. Ez így általános elvként bármit jelenthet, hiszen a szeretetről mindnyájunknak megvan a magunk elképzelése, tapasztalata, és ezek, még a hasonlóságok ellenére is, igencsak különbözőek.

A mai evangélium ezzel szemben így hangzik: „Ahogy én – ti is úgy!” „Ahogy én szerettem titeket, ti is úgy szeressétek egymást!” Jézus új parancsolata ugyanis nem egy megvalósítandó feladat, mert megvalósíthatatlan, lehetetlen kérés. És valóban nem megy parancsszóra. Aki velem rosszat tesz, gyűlöl, erőszakkal lép fel, fájdalmat okoz, azt képtelen vagyok szeretni. Ezt parancsolni szeretetlenség. Ezeket a természetes, ösztönös érzéseket nem lehet elfojtani. Ez képmutatást szül, ha úgy csinállok, mintha. De az meg nem lehet cél. Ha eljutottunk eddig a pontig, akkor érdemes feltenni a kérdést: Rendben vannak a természetes érzéseink? Ami természetes, ami ösztönös, ami belőlünk következik a maga természetes-ségében, az már ettől jó is? Helyes is? Jézus új parancsolata ennél sokkal konkrétabb és személyesebb: „Ahogy én – ti is úgy!”

Jézus személyétől, életétől, tanításától nem választható el ez az új parancsolat. Az, hogy „szeressétek egymást” – nem a levegőben lóg, és nem húzható rá szabadon bármire. Nem legalizálja a mi Istentől elszakadt és mindentől és mindenkitől szabaddá vált gondolkodásunkat és életvitelünket. JÉZUS azt mondja: Rám figyeljtek először! „Ahogy én – ti is úgy!” – ez az új parancsolat, és ahogyan az Ószövetségben a Tízparancsolat sem követelések sorozata, sokkal inkább az Istennel való kapcsolatnak, szövetségnek az alapvetése, amelyben Isten cselekszik. Ő a kezdeményező és az aktív. Mert minden alkalommal, amikor Isten szeretetéről szól az Újszövetség, mindig ott van a keresztség, ahol JÉZUS KRISZTUS által Isten cselekszik értünk. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16) János első levelében azt olvassuk: „Abban nyilvánult meg Isten irántunk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltal. Ez a szeretet, és nem az, hogy mi szeretjük Istent, hanem az, hogy ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelésül bűneinkért.” (1Jn 4,10) Pál apostol pedig ezt írja: „Éljetek szeretetben, ahogyan Krisztus is szeretett minket, és önmagát adta értünk áldozati ajándéknak, Istennek kedves illatként.” (Ef 5,2)

Így válik érthetővé és befogadhatóvá, karácsonyi evangéliummá az új parancsolat: „Ahogy én szerettem titeket, ti is úgy szeressétek egymást!” Mert ebben JÉZUS nem pusztán példája, mintája vagy mértéke a szeretetnek, hanem a forrása. Belőle fakad és árad tovább. Nem csak karácsonykor.

Alagsori gyülekezeti nagyterem szentelés

2021. október 24-én ünnepi istentisztelet keretében Kondor Péter, a Déli Evangélikus Egyházkerület püspöke felszentelte templomunk gyönyörűen felújított alagsori gyülekezeti nagytermét. Hála mennyei Atyánknak, e földön pedig számos személynek, akik támogatásukkal, munkájukkal hozzájárultak ahhoz, hogy újra Isten ígéje szólhasson hozzánk ezen a helyen.

„bármilyen nehézség van az életünkben, halljuk meg Jézus biztatását, higgyük el az ígéret beteljesedését”

Az ünnepi alkalmon zsúfolásig megtelt a terem, olyannyira, hogy az előző nap gondosan előkészített ülőhelyeket pótszékekkel kellett kiegészíteni. Az istentiszteleten Kondor Péter mellett a liturgiában Grendorf Péter, az anyalföldi gyülekezet lelkesze, valamint László Virgil, presbiterünk, az Evangélikus Hittudományi Egyetem adjunktusa szolgáltak.

Kondor Péter igehirdetésének alapigéje Jn 4,43-54 volt. Arról hallhattunk, hogy Jézust szűkebb hazájában, Galileában befogadták ugyan mint csodadoktort, de nem fogadták be mint prófétát. Szívesen látták a betegek gyógyítójaként, de nem hittek benne Megváltóként. Kellett nekik az Ő segítsége, az Ő számos csodálatos cselekedete, de nem kellett nekik Jézus személye, Jézus megváltó halála a kereszten. Püspök úr igehirdetésének egyik fő üzenete az volt, hogy a mi hitünk ne legyen „galileai hit”. A kapernaumi királyi tisztviselő példáján keresztül mutatta be, hogy nem igazi hit az, amelyik csak akkor fordul Istenhez, amikor segítségre van szüksége. Nem alkalmi jelekben és csodákban kell keresnünk Jézust, hanem a legnagyobb jelre és a legnagyobb csodára kell figyelnünk: a megváltásunk jelére Krisztus keresztyén. A teremben ülő hívők felé hangzott a kérdés: vajon jelek és csodák várása, megtapasztalása helyett tudunk-e hinni Jézus szavának, tudunk-e pusztán ígéretére támaszkodni? Az alagsori gyülekezeti terem felszentelésekor különösen időszerűek voltak püspök úr szavai: „bármilyen nehézség van az életünkben, halljuk meg Jézus biztatását, higgyük el az ígéret beteljesedését”. Azért üljönhatott meg a templom alagsori nagyterme, hogy Jézus újra megszólíthassa itt a gyülekezet tagjait, hogy újra megtörténhessen a vele való találkozás, mert Jézus így szeretné elmélyíteni hitünket.

Az igehirdetés után püspök úr a következő szavakkal szentelte fel a termet:

„Az Úrnak szentelt legyen ez a gyülekezeti terem az Atya, Fiú, Szentlélek nevében. Áldott legyen mindenki, aki átlépi küszöbét, hogy a hívők közösségében hallgassa és tanulja Isten ígéjét, és segítségül hívja az Urat. Lakozzék e szent helyen Isten dicsősége. Épüljön benne testvéri szeretetben a Krisztus gyülekezete élő, szeretett közösséggé a lélek egységében nemzedékről nemzedékre. Ámen.”

Az istentiszteletet követő közgyűlést Csermely Péter, a gyülekezet felügyelője nyitotta meg. Összefoglalta a felújítás folyamatát, majd a felújítás lehetőségéért és megvalósulásáért köszönetet mondott elsősorban Istennek, majd azoknak, akiknek támogatása és munkája nélkül ez nem valósulhatott volna meg.

Evangelisch-Lutherische Kirche in Bayern

A bajor evangélikus egyház 2019-ben 70 ezer euróval támogatta az alagsori gyülekezeti terem felújítását, amelyet magyar egyházunk saját központi költségvetéséből 15 millió forinttal kiegészített. A Bethlen Gábor Alap és Magyarország kormánya az alagsori gyülekezeti nagytermünk felújítását 15 millió forinttal, a parókiánk felújítását pedig 30 millió forinttal

támogatta. Gyülekezetünk tagjai pedig az elmúlt években 10,3 millió forint céladománnyal járultak hozzá a felújítási munkálatokhoz. Csermely Péter kiemelte elődje, Gaál Jánosné munkáját, akinek tervei és pályázatai nélkül e munka nem indult volna el. Rimár Jenő unokája, Kovács Jenő szakértelmével a felújítás elindítását segítette. Varsányi Réka presbiterünk egyházunk Pályázati Osztályának vezetőjeként a pályázatok lebonyolításában oroszlánrészt vállalt. Aradi Mihályné tiszteletbeli presbiterünk pedig az oltárterítők varrásának szolgálatával felöltöztette a liturgikus

teret. Csermely Péter többek között megköszönte az egyházkerület előző püspökének, Gáncs Péternek és feleségének, valamint a kerület polgármesterének, dr. Tóth Józsefnek, hogy jelenlétükkel megtisztelték az alkalmat, és velünk együtt ünnepeltek. Ezt követően Grendorf Péter vette át a szót. A felújítással kapcsolatban a múltból, a jelenről és a jövőről beszélt. Megtudhattuk, hogy 1972-ben lépett életbe az a szerződés, ami alapján a későbbiekben raktárként hasznosították a termet. Az elmúlt évtizedek alatt a gyülekezet fenntartását szolgálta a bérbeadás. A

beszéd jelenről szóló része a felújítással kapcsolatos álmok felidézésével kezdődött. Elmesélte, hogyan álmodoztak arról, hogy valaha újra gyülekezeti terem lehet a helyiség. Ahhoz, hogy az álom valóra válhatott, nagy szükség volt Csermely Péter személyére. A jövőbe tekintéshez az oltár felett olvasható ígét hívta segítségül: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan...” (Mt 11,28). Péter pásztor szavai szerint az

idézet végén lévő három pont rejtje az igazi üzenetet. Vagyis azt, hogy hogyan folytatódik a terem felszentelésének ünnepi alkalma. „Szép, hogy van egy múltunk, megőrizték számunkra elődeink mindezt, és fontos, hogy mi ezt újra el tudjuk indítani, de lesz-e folytatás, mi vajon el tudunk-e indulni Jézus szavának hívására, lesz-e folytatása mindennek?” – tette fel a kérdést Péter pásztor. A válaszadáshoz Isten segítségét kértük a közgyűlést záró imádságban. Isten segítségét kértük arra nézve, hogy hétről hétre meg tudjuk tölteni a gyülekezeti termet, hogy azt jelentse az idézet végén a három pont, hogy Jézus hívására induljunk el Őutána.

Az istentiszteletre szép számmal jöttek el kisgyermekes családok is. A gyermekek a szertartás alatt bibliakörön vehettek részt, amelyen ifjúsági körünk néhány tagjának segítségével kreatív, játékos formában több csoportban felidézhetők Jézus életének főbb helyszínei. Ezt követően pedig szüleikkel és a gyülekezet többi tagjával együtt a szeretetvendégség finomságait élvezhették.

Macher Tünde

Mennyei hálózatban – kötetbemutató

Különleges könyvet mutatott be a Luther Kiadó november 4-én az angyalföldi evangélikus gyülekezetben. A Mennyei hálózatban címmel megjelent interjúkötet készítésének történetébe Grendorf Péter lelkész moderálásával adtak bepillantást az alkotók: Csermely Péter akadémikus, Széchenyi-díjas biokémikus, hálózatkutató, az Evangélikus Hittudományi Egyetem végzős hallgatója, Boda Zsuzsa szerző-szerkesztő és Megyeri János szobrászművész, a kötet il-

lusztrátora. Csermely Péter Krisztus-tapasztalása, kreatív gondolatai szellemi utazásra viszik az olvasót a hit, az imádság, a csoda és a Szentháromság hálózatoságába.

A könyvbemutató megtekinthető itt:

<https://www.youtube.com/watch?v=uCPtKm5MZuE>

„Csermely Péter Krisztus-tapasztalása, kreatív gondolatai szellemi utazásra viszik az olvasót”

Szöveg: Balla Mária, forrás: evangelikus.hu

Részlet Fabiny Tamás elnök-püspök ajánlásából:

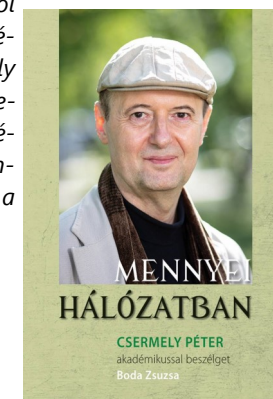
„Az ötvenhét évesen Krisztust Megváltóként vállaló, majd az ige szolgálatára elhívott tanítvány bizonyágként tárja elénk, hogy a Szentlélek munkája már gyermek kora óta jelen volt az életében, mintegy türelmesen kivárva az ő személyes döntését. A nagyapától megörökölt Biblia ajánlása – „Senki a te ifjúságodat meg ne vesse; hanem légy példa a hívőknek a beszédben, a magaviseletben, a szeretetben, a lélekben, a hitben, a tisztaságban.” (1Tim 4,12) – ötven év múltán megrendítő erővel hatott rá, és ezt a könyvet néhány hét alatt az első betűtől az utolsóig újraolvasta. Nagymértékben hatottak rá mélyen hívó édesanyja tanácsai, megjegyzései is. Csermely Péter gondolatai hitélményeiről, a Szentlélek „halkan csepegtető vízcseppjeinek zubogó vízáradatát” válásáról lelkében bizonyágot tesznek annak az ellenállhatatlan, mindent újrateremtő isteni ölelésnek az erejéről, amelyre a szívünk mélyén mindnyájan vágyunk.”

Mennyei hálózatban

Csermely Péter akadémikussal beszélget Boda Zsuzsa

Szerző: Boda Zsuzsa

Luther Kiadó, Budapest 2021.

Útitársunk az új évre Könyvajánló szemelvényekkel

Dietrich Bonhoeffer: Jöjj velem! Elmélkedések minden napra

"A harminckilenc éves evangélikus lelkész és szikrázó tehetségű teológust Hitler személyes parancsára végezték ki 1945. április 9-én. Szenvedélyesen kereste Isten jelenlétében a dolgok értelmét, a jó választás lehetőségét abban a pokolian nehéz élethelyzetben, amelybe menyasszonyával, barátaival, honfitársaival és világ-szerte sok keresztény testvérével együtt került. Bonhoeffer tizenhat kötetnyi, ma is szuggesztív erejű életművéből gondos válogatás nyomán állt össze a napi elmélkedéseket tartalmazó kötet, amelyet most új fordításban és új kiadásban vehetsz kézbe." (forrás: <https://www.harmat.hu/uzlet/jojj-velem/>)

„Felkelünk, elindulunk, dolgozunk, találkozunk, szeretünk, megérkezünk, csalódunk, keserűek vagyunk, megvigasztalódunk.”

Reggelenként az útmutatói ige után elolvasom Bonhoeffer aznapi üzenetét. Kitartóan, ahogy a zsoltárokat is csak így érdemes. Nem egyszer csodálkozom, rá, mit is akar ez most nekem mondani? Semmit, aztán valamiért bosszant vagy motoszkál bennem és újra és újra visszatérek, hogy megérkezzem egy valódi „AHA” élménybe. Felkelünk, elindulunk, dolgozunk, találkozunk, szeretünk, megérkezünk, csalódunk, keserűek vagyunk, megvigasztalódunk.

Mindennapi imaéletünkben Bonhoeffer radikális útitársnak bizonyul.

„Isten útjai azok az utak, amelyeken ő maga is járt és amelyeken most már vele együtt kell járnunk. Isten nem hagy bennünket olyan úton járni, amelyen ő saját maga ne járt volna s amelyen nem járna előtünk. Isten erre az általa kijárt és általa védett útra hív el bennünket. Így ez valóban az ő útja....” /November 10./

Amennyiben elköteleződünk ezen az úton mellénk szegődik az igehirdető Bonhoeffer és segít mindennapi problémáink között és mögött felismerni a mellénk szegődött, minket vezető Jézus Krisztust. Aki nem dönt és nem cselekszik helyettünk, és aki mögé nem lehet elbújni gyáván saját magunkkal való szembenézés helyett.

„Csakugyan azt mondta Isten? (1Móz 3,1).....minden ilyen kísértés megismétlődik azokban a kérdésekben, amelyekkel mi is folyton szembekerülünk Jézussal, amikor kérjük, hogy döntsön konfliktushelyzetekben, amikor bevonjuk kérdésinkbe, konfliktusaikba és viszályainkba Jézust és tőle követeljük a megoldást....Jézus nem engedi, hogy az emberek döntőbíróknak kérjék fel az ilyen élethelyzetekben, vonakodik attól, hogy emberi alternatívák elkötelezettjévé váljon.” /Október 14./

Bonhoeffer nem hagyja, hogy letérjünk az útról, amelyen valóban Jézus az útitársunk.

Segít ezen az úton, hogy a végső cél fényében vizsgáljuk meg mindennapjainkat, megigazítja a nehéz hátizsákot, hogy ne törje fel vállunkat, és örömmel tölti el szívünket egy-egy csodálatos mondata, az igazság felismerésének semmihez nem fogható örömeivel.

„Mielőtt a szív kitarul a világ előtt, Isten szeretné megnyitni a maga számára; mielőtt a fül meghallja a nap számtalan zaját, a reggel csendjében a Teremtő és Megváltó hangját kell meghallania. A reggel csendjét Isten magának készítette. Legyen az övé!” /Január 4./

Roszik Ágnes

Dietrich Bonhoeffer: Jöjj velem!

Elméledések minden napra

Szerkesztette: Manfred Weber

Fordította: Tíringer István

Harmat Kiadó-Luther Kiadó, Budapest 2020.

Hirdetni és ragozni örömmel az Úrban!

Bódi Emese presbiterünk bizonyágtétele

Gyülekezetünk szeretett presbitere, az Evangélikus Hittudományi Egyetem latin nyelv és művelődéstörténet tanára, *Bódi Emese*, az egyetemtől *mesteroktató* címet kapott, több évtizedes, kiemelkedő oktatói munkája elismeréseképpen. Ebből az alkalomból, templomunkban elmondott bizonyágtételével fejezzük ki Isten iránti hálánkat, és szeretetünket.

„Nagyon örülök; igazán örülök; őszintén örülök; örülök, hogy látlak; örülök, örülök” – hangzik ez a szó, bele sem gondolunk, hogy mit mondunk. Elkoptattuk sokszor ezt a szót. Természetesen van, amikor őszintén hangzik és valóban örülök, ha látok valakit, és valóban örülök, ha valahova megérkezem, de mégis csak sokszor megkopott ez a szó.

Kimondhatatlanul örültem, repülni szerettem volna a boldogságtól, mikor egyetemünk rektora, Csepregi Zoltán közölte, hogy az egyetemi szenátus elé terjesztette a mesteroktatói kinevezésemet. Akkor könnyűnek éreztem magam és fölszabadult emberi örömet éreztem. Amikor közölték, hogy megszavazták, azután következő nap a rektor kezembe adta az erről szóló oklevelet, átölelt és áldást kívánt a további munkámhoz, akkor ragyogott az arcom. De ez már egy magasabb fokozata az örömnak, mint amiről az előbb beszéltem. Már nem megkopottnak éreztem azt a szót, hogy örülök, hanem őszinte szó volt és őszinte érzés. És valóban jó volt. De a lényegről még mindig nem szóltam. Arról a bizonyos harmadik fokozatról.

Van, hogy megkopott szó az öröm, van, hogy őszinte emberi érzés, de hol van a lényeg? „Örüljete az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljete!” (Fil 4,4) – mondja Pál apostol, a Filippi levél 4. részének 4. versében. Ez fogság-levél, Pál apostol börtönben volt, amikor ezt írta, és örömről szólította fel, a számára talán legkedvesebb gyülekezetet. Miből is adódik ez az öröm? Honnan van ez az öröm? Mit jelent az Úrban örülni? Vagy Krisztusban lenni? Ezek a kifejezések, mit jelentenek?

„Krisztus, a mindenható örök Isten, végtelen szeretetével átölel, körül fog engem, és ez az én örömöm forrása”

Örülni az Úrban azt gondolom, annyit jelent, mint átélni azt, hogy Krisztus, a mindenható örök Isten, végtelen szeretetével átölel, körül fog engem, és ez az én örömöm forrása. Ebből adódik az öröm és minden ebből következik. Ha ezt át tudom élni és érezni, akkor valóban „mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít” (Fil 4,13) – ezt is a Filippi levélben mondja Pál. Valóban van erőm a veszteségeim elviseléséhez. Hiszen fogadott testvéremet elveszítettem a koronavírusban. Én magam is beteg lettem. Nagyon keményen meg kellett küzdenem videókonferenciás szoftverek használatával a lezárás idején. Egyáltalán nem mondhatom azt, hogy csak vidámság volt az életem. De örülni tudtam, az Úrban! Voltak pillanatok, amikor ez valóban sikerült. És most is így tudok örülni a kitüntetésnek, a megtisztelő címnek.

Sokszor gondolkodtam azon, hogy miben áll az én presbiteri szolgálatom. Mondhatnék szép dolgokat, hogy erősítem az egyetemet és a gyülekezetek kapcsolatát, mondhatnám, hogy én ahol tudom hirdetem Krisztust az embereknek. Próbállok a gyülekezetbe hívogatni. Ez mind igaz, de azt gondolom, hogy nehéz élethelyzetemben megadatott az, hogy bizonyosságot tegyek, hiszen az sem akármilyen mondat, hogy „az én erőm erőtlenség által ér cél” (2Kor 12,9) Vannak nálam sokkal erősebb emberek fizikailag, de kaptam valamit az Úrtól, olyan talentumot, amit kamatoztatnom kell az élet különböző területein, nem áshatom el ezeket a talentumokat. Az sem utolsó szempont, hogy gyülekeztünk mindkét lelkészének évfolyamfelelős tanára voltam, az az évfolyam annak ellenére választott engem ilyen „osztályfőnök mamának, néninek” hogy tudták, hogy nem teológusként, hanem bölcsész-ként szolgálom a teológián, de nagyon sok esetben teológiai volt a megközelítem, amikor valamit tárgyaltam, ha tárgyalni valóm a bölcsészettudományhoz is tartozott. Presbiter társaim között is vannak, akik a tanítványaim voltak, László Virgil és Károlyfalvi Zsolt. Gyülekezeti felügyelőnk majd tanítványom lesz szeptember 23-ától. Ezért is hálát adok Istennek.

Valamit a régi és leendő tanítványok lelkére szeretnék kötni. Melancthon mondja, Luther legközelebbi munkatársa, hogy a jó teológus először is legyen jó grammatikus, azután jó dialektikus, végül tanú. Mit jelent ez? Jó grammatikus legyen: a nyelvtan a legfontosabb ahhoz, hogy egyáltalán hozzákezdjünk egy szöveg megértéséhez. Pontosan, nyelvtanilag tisztáznunk kell, az adott szöveget. Leginkább célszerű olyan nyelven, amilyen nyelven keletkezett az adott szöveg, aztán meg az anyanyelvünkön. Ha megértettük a szöveget, akkor jó dialektikusnak kell lennünk, a különböző szövegeket ütköztetnünk kell, logikusan kell gondolkodni. És ezek után lehetünk végül tanúk. Ezek után, ha pontosan megértettük a szöveget nyelvtanilag, és pontosan, logikusan végiggondoltuk, akkor bizonyosságot tehetünk Krisztusról. akkor lehetünk végül tanúk. Ez a dolga egy jó keresztyén teológusnak. Ezek nélkül is lehet valamilyen módon teológus az ember, de e három nélkül jó teológus soha.

Azt szoktam mondani tréfásan a tanítványaimnak – és hadd zárjam egy ilyen tréfás megjegyzéssel a súlyos mondanivalómat – ne csak hirdessük az igét, ragozzuk is.

Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség gyülekezetfejlesztési kérdőív 2018-2021

A gyülekezetfejlesztési kérdőívet 2018-ban 30-an töltötték ki. A válaszolók fele 1-5 éve, negyede pedig 25 évnél régebben vett részt a gyülekezet munkájában. Noha lett volna mód az anonim kitöltésre is, a válaszolók kivétel nélkül névvel vállalt válaszokat küldtek. A gyülekezet tagjai a gyülekezet munkájában a legnagyobb értéknek az istenközpontúságot, a hitelességet, az igényes igehirdetéseket és lelkészeink munkáját tartották. Szorosan ez után következett az, hogy a gyülekezetet szeretetteljes légkör, a család- és gyermekbarátság jellemzi: testvéri közösség vagyunk. Az örömeik között említették a testvérek a sok részvételi lehetőséget, a nyitottságot, és a 2017-ben hozzánk kerül és felújított, régebbi budavári Peskó-orgonát, valamint a kántor munkáját is.

„testvéri közösség vagyunk”

A "Mit lenne érdemes változtatni?" kérdésre 2018-ban a válaszolók egyharmada azt írta, hogy nincs ilyen kérése. Egy másik harmaduk javasolta, hogy alakuljanak csoportok a gyülekezetben belül, amelyek tehermentesítik a lelkészeinket. Általánosságban is megfogalmazódott, hogy óvnunk, védenünk kell lelkészeinket, azaz semmilyen olyan változtatás nem helyes, amely több munkát ad nekik – hiszen már így is nagyon sokat dolgoznak –, csak olyan, ami levesz a vállukról terheket. A válaszokból kiderült, hogy a gyülekezet számos tagja szívesen vállalna további munkát a gyülekezet érdekében, és erre mozgósítana másokat is.

2021 augusztusának a végén és szeptemberének az elején került sor a 2018-as kérdőív újbóli kitöltésére. A kérdőívre kapott 37 válasz tanulságai a következők

voltak. A kérdőívet a vírusjárványból való éledés ellenére héttel többen töltötték ki mint három évvel ezelőtt (123%). A válaszolók egyharmada 1-5 éve, ötöde pedig 25 évnél régebben vett részt a gyülekezet munkájában. Fontos, hogy az 5-10 éve résztvevők aránya több mint a duplájára növekedett (17%-ról 38%-ra), azaz a válaszolók között a már három éve is aktívak nagyrészt megmaradtak, a közösség e metszete stabilizálódott. Noha lett volna mód az anonim kitöltésre is, a válaszolók szinte kivétel nélkül névvel vállalt válaszokat küldtek.

A gyülekezet tagjai a gyülekezet munkájában a legnagyobb értéknek az evangélium tiszta hirdetését, a hitelességet és lelkeszeink munkáját tartották. Ez után következett az, hogy a gyülekezetet a család- és gyermekbarátság jellemzi, valamint a szeretetteljes légkör: testvéri közösség vagyunk. A két legfontosabb érték megegyezett a három évvel ezelőttivel, de most nagyobb arányban lett elsőként említve az evangélium tiszta hirdetése, a hitelesség és lelkeszeink áldozatos munkája. A kérdőívet kitöltők az örömek között említették a sok részvételi lehetőséget (gyermekmunka, korosztályos alkalmak, tematikus istentiszteletek), a nyitottságot, valamint a kántor munkáját is. Mindezek megegyeztek a három évvel ezelőtti értékekkel azzal a két fontos különbséggel, hogy sokkal nagyobb hangsúlyt kapott az evangélium tiszta hirdetése és a nagyszerű gyermekmunka. Az újonnan kiemelt örömek között volt a gyülekezet tagjainak sokoldalú segítőkészsége a rászorulóknak iránt, az istentiszteletek ciklikus rendje felett érzett öröm, az online lehetőségek (és az igehirdetések visszahallgathatósága) feletti öröm, valamint a felújítási munkálatok feletti öröm. Mindez összegezve azt mutatja, hogy a gyülekezet korábbi legfontosabb értékeit megőrizve és helyes arányban megerősítve, valamint új értékekkel gyarapodva került ki a vírusjárványból.

A javítandó és hiányolt kérdések esetén a válaszolók változatlanul egyharmada-fele szerint nincs ilyen. Többen javasolták, hogy alakuljanak csoportok a gyülekezetben belül, amelyek tehermentesítik a lelkeszeinket. Ezen belül a gondnoki feladatok megoldása (pl. a nagyban megnövekedett hasznos terület takarítása) külön figyelmet igényel. A vírusjárvány miatti elszigeteltség miatt is számos olyan válasz érkezett, amely közös programokat javasolt (köztük pl. csendesnapot, hitmélyítő alkalmat).

Testvéreink változatlanul megértő támogatással fogadták azokat a gondolatokat, hogy a gyülekezetünk olyan, mint egy háztartás: igen jelentős részben mi magunk adjuk össze azt az összeget, amelyből gazdálkodhatunk. Ezt a három évvel ezelőtti kérdőív óta az egyházfenntartói járulékoknak még a vírusidőszak alatti növekedésével, valamint a felújításra adott jelentős céladományokkal is bizonyították. Az adakozási kedv változatlan, a legtöbben a presbitérium által megjelölt minden célra lehetőségeik szerint szívesen adományoznának. A konkrét "szívesen adnék rá" lehetőségek között említették a gyülekezet tagjai a hangosítást, berendezési tárgyakat, a felújítás folytatását, valamint – kiemelten – a kertrendezést és a gyerekmunkát.

Győri Zsuzsanna és Csermely Péter

Bemutakoznak konfirmandusaink

Gyülekezetünkben 2019. április 28-án hét fiatal konfirmált. Most három év után újra megkezdjük a konfirmációi előkészítést, terveink szerint 2022. április 24-én ismét heten léphetnek először az Úr oltárához. Ismerkedjünk meg velük, és hordozzuk imádságban a gyülekezetünkben és a hitben való megerősödésüket!

Durucz Ivánnak hívnak. A Herman Ottó Általános Iskolába járok, hatodikos vagyok. Úszom, gördeszkázom, szeretek játszani. Szívesen foglalkozom kisebb gyerekekkel. Van egy öcsém.

Hartay Luca vagyok. A Herman Ottó Általános Iskolába hatodikos osztályos tanulója vagyok én is, Iván osztálytársa. Szabadidőmben nagyon szeretek olvasni, a családtagjaimmal és a két papagájommal együtt lenni.

Hübner Júlia a nevem. A Gárdonyi Géza Általános Iskola egyik végzős osztályába járok. Van egy kisöcsém. Szívesen fuvolázok, zeneiskolai zenekarban is játszom. Sakkozom kicsi korom óta.

Gáspár András vagyok. A Pannónia Általános Iskola hatodik évfolyamán a német nemzetiségi tagozatra járok. Karatézom. Van három idősebb testvérem. Kisgyermekként kereszteltek meg bátyámmal, Balázssal együtt ebben a templomban.

Nyerges-Bognár Dánielnek hívnak A Pannónia Általános Iskola hetedik osztályos tanulója vagyok, a német nemzeti-ségi tagozaton tanulok én is. Több éven keresztül kosaraztam, most pingpongozom. Van egy bátyám és egy húgom. Szeretek olvasni és zenét hallgatni. 4 éves korom óta járunk a gyülekezetbe.

Schönweitz Apollónia, Polli vagyok. Az Osztrák-Magyar Iskola hatodik évfolyamán tanulok. Úszom, és nagyon szeretek lovagolni. Barátkozó, vidám természetű lánynak ismer a környezetem.

Schönweitz Tivadar, Titi a nevem. a Deák Téri Evangélikus Gimnázium nyolcadik osztályos tanulója vagyok. Kosaraztam hét évig. Szeretek Rubik kockázni és társasozni. A testvéremmel együtt készülök a konfirmációra.

Kazuális szolgálatok 2021.

Akiket elkísértünk utolsó földi útjukon

Jézus mondja: „Az Isten pedig nem a holtak Istene, hanem az élőké. Mert az Ő számára mindenki él.” (Lk 20,38)

Varga István (73)

Kissné Katulics Mária (80)

Véghné Hás Anna (65)

id. Kertész Attila (80)

Matei Miklósné sz. Somogyi Zsuzsanna (79)

Őze Lajosné sz. Thoma Ildikó (75)

Akik a keresztség szentségében részesültek

Gyermekek

Jézus mondja: „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket” (Mk 10,14)

Koronka Hanga Lili

Máris Hanna

Zsigri Balázs

Bogár Kamilla

Horváth Roland Sándor

Vassy András

Akik házasságukra Isten áldását kérték

Jézus mondja: „Amit tehát az Isten egybekötött, ember azt el ne válassza” (Mt 19,6b)

Koren Dániel – Lovász Vivien

Csapó Miklós – Bajnok Borbála

Tamáská Zsolt Norbert – dr. Raab Bernadett

Szabó István – Csordás Julianna

Az első karácsony bizonytalanságban telt: egy istállóban, széna és állatok között érkezett közénk a Megváltó. A tavalyi után az idei karácsonyunk is kérdésekkel és aggodalommal teli lehet, de hordozzuk szívünkben az ünnep fényét!

Ez a fény idén sokunkat elhoz evangélikus közösségünkbe. De idézzük fel azt is, hogy az első karácsony idején népszámlálást tartottak – s most, két évezreddel később, 2022 őszén majd Magyarországon is népszámlálás lesz. Mindenkinek felteszik a kérdést: mi a vallása, felekezete?

Karácsonyi együttlétünk megerősíti válaszukat: evangélikus vagyok. Kérjük, ennek jegyében kérdezd meg családtagjaidat, barátaidat is: és te?

EVANGÉLIKUS VAGYOK
és te?
NÉPSZÁMLÁLÁS 2022

www.evangelikus.hu | LELEKKEL - ISMERETTEL

ÜNNEPI ISTENTISZTELETEINK

DECEMBER 24. KARÁCSONY ESTE
du. 3 óra: gyermekbarát istentisztelet

DECEMBER 25. KARÁCSONY ÜNNEPE
de. 10 óra: úrvacsorás istentisztelet

DECEMBER 26. KARÁCSONY MÁSODIK NAPJA
de. 10 óra: istentisztelet

DECEMBER 31. ÓÉV NAPJA
du. 6 óra: hálaadó istentisztelet

JANUÁR 1. ÚJÉV NAPJA
de. 10 óra: istentisztelet

JANUÁR 2. AZ ESZTENDŐ ELSŐ VASÁRNAPJA
de. 10 óra: úrvacsorás istentisztelet

JANUÁR 6. VÍZKERESZT ÜNNEPE
du. 6 óra: istentisztelet

*Alkalmainkat az aktuális járványügyi előírások szerint tartjuk meg.
December 31-től istentiszteleteink a fűtött
alagsori gyülekezeti nagyteremben lesznek.*

HÉTKÖZI ALKALMAINK

Magvetés Bibliakör – Szerdánként 18 órától

Bibliaóra – Csütörtökönként 10 órától

Baba-mama kör – Kéthetente csütörtökön 10 órától online

Asszonykör – Kéthetente csütörtökön 20 órától online

VASÁRNAPI ALKALMAINK

Gyermekbibliakör

Ifjúsági óra

Imakör

az istentisztelet után

*Vasárnapi istentiszteleteink igehirdetési honlapunkon a Médiatáron belül,
az igehirdetések föl alatt találhatóak meg.*

Istentisztelet

Minden vasárnap 10 órakor a templomban, egyéb egyházi ünnepeken aktuális kiírás szerint.

Lelkészi hivatal

Állandó időpontban tartott **fogadóórát** – az iskolai órarendben tartott hittanórák miatt – **nem tudunk tartani.**

Keresztelő, esküvő, temetési szolgálat kérése kizárólag telefonos egyeztetés alapján lehetséges (+36-20-775-3964-es mobilszámon).

Lelkipásztori beszélgetésre szintén csak előzetesen egyeztetett időpontban van lehetőség!

Hittanoktatás

A kerület **általános iskoláiban** tartunk az órarendbe beépítve.

Körlevelünk évente három alkalommal jelenik meg.

Készült a Bookpress Kft. nyomdájában.

A szerkesztőbizottság tagjai: Csermely Péter, Grendorf Péter, Grendorf-Balogh Melinda,
Győri Zsuzsanna, Káldyné Forgó Brigitta, Lencsés Ákos, Macher Tünde

Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség

1134 Budapest, Kassák Lajos u. 22. 320-8207

<http://angyalfold.lutheran.hu>, angyalfold@lutheran.hu

Bankszámlaszám: 11713005-20456104

Grendorf Péter lelkész: +3620-775-3964, peter.grendorf@gmail.com

Grendorf-Balogh Melinda másodlelkész: +36 20-770-3122,
melinda.grendorf@gmail.com

Kertész-Horváth Attila kántor,
Nánai Mária helyettes kántor